

Стандарти роботи з молоддю в сфері інформування про європейську інтеграцію

Рекомендації, історії успіху,
матеріали проекту

Суми, 2010

Стандарти роботи з молоддю в сфері інформування про європейську інтеграцію: рекомендації, історії успіху, матеріали проекту

Суми, 2010.—56 стор.

Тираж—300 прим.

© СМГО «Центр європейських ініціатив»

Зміст

Про проект	5
Європейське кіно очима української молоді. Публічні кінопокази: історії успіху	
<i>Тижні європейського кіно в Чернівцях</i>	11
<i>Кіно для молоді: вправи з толерантності та ідентичності в Кременчуці</i>	14
<i>«Європейські» кінозустрічі в Хмельницькому</i>	17
<i>З приходом весни в кримських Євроклубів збільшився потяг до мистецтва</i>	20
<i>Кинопокази в Одессе: история нашего успеха</i>	22
<i>Миколаїв: життя в Європі як воно є</i>	26
Сучасна європейська література: зустрічі книж- кових клубів, як форма роботи з молоддю	
<i>Free book презентація сучасної прози про Європу в Дніпропетровську</i>	33
Живі бібліотеки: неформальне спілкування з Європою	
<i>Болонська інтеграція української освіти. «Жива бібліотека» у Вінниці</i>	39
Європа в моєму місті: фотографія та пошуки ідентичності	
<i>Європа в місті Рівному: фотоконкурс</i>	45
Стандарти роботи з молоддю	47
Про Мережу центрів європейської інформації України	52

Про проект

Проект **«Стандарти роботи з молоддю в діяльності Центрив європейської інформації»** реалізовувався в 2010 році ГО «Центр європейських ініціатив» під егідою Всеукраїнської мережі центрив європейської інформації за підтримки Міжнародного Фонду «Відродження».

Ідея проекту виникла як відповідь на потреби центрив європейської інформації, які полягають в необхідності урізноманітнення методів роботи ЦЄІ з молоддю. Адже саме молодь є кількісно найбільшою аудиторією з усіх, які звертаються за послугами в центри європейської інформації. Зрозуміло, що просто провести навчання для конкретних представників ЦЄІ є недостатнім, адже в центрах постійно відбувається ротація кадрів, мережа розширюється та з'являються нові центри. Тоді найкращим рішенням є створення універсальних стандартів роботи, які б спиралися на конкретний досвід, та стали б практичними рекомендаціями для кожного центру європейської інформації, який би хотів вдосконалити свою роботу. В результаті, розроблені стандарти виявилися настільки універсальними та зручними, що можуть стати в нагоді будь-якій організації, яка працює з молоддю в сфері інформування про європейську інтеграцію, або просто бажає провести захід з даної тематики.

Діяльність за проектом відбувалась у декілька етапів.

Спочатку, в січні 2010 року був проведений п'ятиденний тренінг «Стандарти роботи з молоддю у сфері інформування про європейську інтеграцію». В тренінгу взяли участь 18 уча-

сників: представники ЦЄІ та громадських організацій, чия діяльність безпосередньо пов'язана з інформуванням молоді про європейську інтеграцію. В рамках тренінгу розглядались наступні теми: європейський вимір в роботі з молоддю; неформальна освіта молоді; європейські цінності через книгу, кіно, фото; розробка ініціатив по роботі з молоддю.

За результатами тренінгу, учасники об'єдналися в чотири групи та, використовуючи отримані знання, з лютого по квітень 2010 року впроваджували мережеві ініціативи за наступними напрямками: «Кіноклуб», «Книжковий клуб», «Фотоконкурс», «Жива бібліотека». Цікавим є те, що багато з організацій, задіяних в проекті, долучилися до декількох ініціатив одразу, тим самим спробувавши різні форми роботи.

Протягом зазначеного періоду групою «Кіноклуб» було організовано 27 кінопоказів, які об'єднала спільна тема «Толерантність та ідентичність». Учасники групи «Кіноклуб»: Миколаївський ЦЄІ, Хмельницький ЦЄІ, Чернівецький ЦЄІ, Кременчуцький інформаційно-просвітницький центр «Європейський клуб», Фонд розвитку «Шевченків край» (м. Канів), Молодіжна організація народних дипломатів (м. Одеса), Бахчисарайський центр регіонального розвитку «Топ-Кая».

Група «Книжковий клуб» організувала зустрічі та обговорення книжок європейських та українських авторів, в яких підіймаються питання європейської ідентичності та європейських цінностей. Загалом було проведено 6 зустрічей книжкових клубів. Учасники групи «Книжковий клуб»—центри єв-

ропейської інформації в містах Дніпропетровськ, Харків, Чернігів, Херсон, Сімферополь.

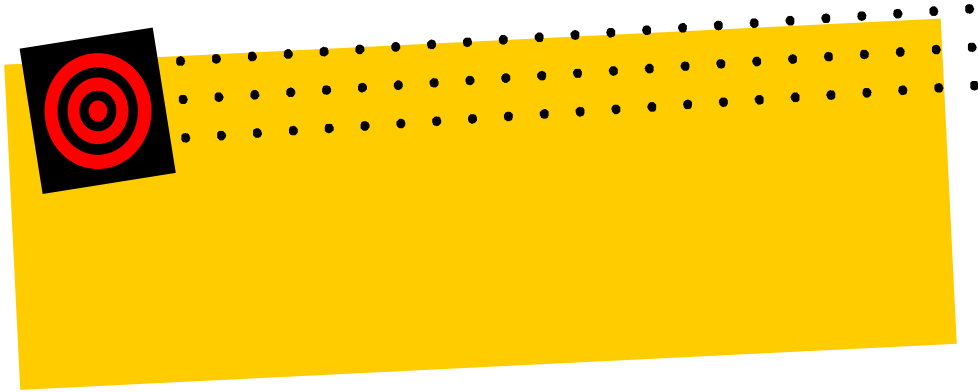
Група «Фотоконкурс» проводила конкурси фотографій у своїх містах під загальною назвою «Європа у моєму місті: архітектура, сучасність та історична пам'ять». Учасники групи: Чернівецький ЦЄІ, Вінницький ЦЄІ, Сумський ЦЄІ, Рівненський ЦЄІ, Кременчуцький інформаційно-просвітницький центр «Європейський клуб».

Інноваційна форма роботи «жива книга» впроваджувалась учасниками групи «Книжковий клуб» (центри європейської інформації в містах Вінниця та Миколаїв).

Підсумкова конференція, відбулась 9-10 квітня в місті Суми. На конференцію були запрошені учасники проекту та представники організацій, які мають цікавий досвід роботи з даної тематики. Результати роботи груп «Кіноклуб», «Книжковий клуб», «Фотоконкурс», «Жива бібліотека» були представлені місцевій молоді з європейських клубів. Крім того, на конференції були затверджені стандарти роботи з молоддю в сфері інформування про європейську інтеграцію, з якими ви можете ознайомитись в цій публікації.

Висловлюємо щирі подяку всім учасникам, партнерам, а, зокрема, тренерській групі «Діалог» за допомогу в успішній реалізації проекту.

Сподіваємось, що ця брошура стане вам в нагоді!

Європейське кіно очима української молоді

Публічні кінопокази: історії успіху

Тижні європейського кіно в Чернівцях

«...Молодь приходила не просто подивитись фільм, а обговорити проблему, висловити свою думку, почути іншу точку зору...»

В сучасному суспільстві важливою постає проблема виховання молоді. Система освіти повинна по новому підходити до навчання та виховання, оскільки існують нові запити та проблеми. Необхідним є впровадження нестандартних методів освіти та виховання. Серед таких методів є показ тематично спрямованих фільмів з їх обговоренням.

Учасниками тренінгу «Стандарти роботи з молоддю у сфері інформування про європейську інтеграцію», який проводився Центром європейської інформації (ЦЄІ) у м. Суми під егідою Мережі центрів європейської інформації України та за підтримки Міжнародного фонду «Відродження», розробили ініціативу проведення кінопоказів для молоді в ЦЄІ 10-ти областей України. Чернівецький ЦЄІ, «Товариство Український Народний Дім в м. Чернівцях» теж долучився до виконання такого проекту.

Робота була спрямована на шкільну та студентську молодь від 14 до 30 років. Такі проблеми суспільства як нетерпимість до інакомислення, релігії, іншого способу життя, кольору шкіри, національної, гендерної приналежності, сексуальної орієнтації існують вже давно. В деяких суспільствах ці гострі кути згладжено, в деяких, вони лише починають проявлятися. Особливо гостро такі питання сприймає молодь.

Життя в очах молодих людей часто постає чорним або білим. Вони виявляють нетерпимість по відношенню до батьків, вчителів, окремо взятих людей, загальноприйнятих суспільних норм і принципів, вступають в конфлікт з самими собою. Серед молоді є категорія, яка ідеалізує світ, сприймаючи його лише в позитивних тонах, ігноруючи проблеми, які їх начебто не стосуються.

Відбираючи фільми для показу, на думку спадала одна тема «Толерантність», у всіх її відношеннях і аспектах. Впродовж місяця молодь переглядала фільми про толерантність по відношенню до представників інших національностей, рас, релігій, культур, традицій, гендерної приналежності.

На кожному заході перед початком фільму організатори презентували проблему, спонукаючи до її обговорення. Молодь висловлювала теоретичне бачення заданої тематики, часом хибне, часом дуже суб'єктивне. Після фільму дискусія продовжувалась, де можна було спостерігати зміни у розумінні молоддю проблеми. Висловлювання були об'єктивнішими, згладжувались гострі кути та категоричність.

Учасники заходів уже після першого показу фільму телефонували щоб дізнатись тематику наступного перегляду. Відчувалось, що учасникам подобається такого типу заходи. Молодь приходила не просто подивитись фільм, а обговорити проблему, висловити свою думку, почути іншу точку зору.

Рівень успішності проведених заходів було виміряно за допомогою заповнення анонімних оціночних анкет, усних висловлювань та побажань, активністю у дискусіях. Після перегляду одного з фільмів, молодий хлопець сказав, що після

всього що відбулось він переосмислить свої життєві позиції. Фільм «Письменники свободи» та дискусія по його закінченні справила сильний вплив на учасників. Багато молодих людей виявили бажання спілкуватись із своїми знайомими, які відрізнялись від них кольором шкіри. Методи нестандартної освіти, показані у вищезгаданому фільмі спонукали учасників старшого віку з педагогічною освітою, застосувати їх на практиці у вихованні та навчанні дітей, зацікавились нестандартною освітою.

Завдяки проведеним заходам, учасники відчували, що кожен з них може щось змінити на краще у своєму житті та житті своїх близьких. Вживання наркотиків, що було показано у деяких фільмах, виявилось для молоді неприйнятним та отримало лише критику та негативне ставлення. До зміни позицій, суб'єктивного бачення тієї чи іншої проблеми спонукало емоційне навантаження фільмів, дискусія по обговоренню кінострічки.

Ініціатива ще не завершена, оскільки молодь виявила бажання і надалі переглядати фільми з тематичним спрямуванням та обговорювати їх.

*Валерія Руссу,
Центр європейської інформації у м. Черівці*

Кіно для молоді: вправи з толерантності та ідентичності в Кременчуці

«...Чи знає пересічний громадянин значення слова «толерантність»?..»

У наш час стрімкого розвитку інформаційних технологій та глобальної інтеграції нагальною проблемою постає питання розуміння один одного. Більшість людей зайняті своїми справами, на їх погляд значно важливішими, тому ми вирішили зайнятися проблемою нетерпимості у суспільстві теж самостійно.

Приводом для цього стала історія дівчини, яка цуралася сусіда, тому що він мав нетрадиційну сексуальну орієнтацію. Щоранку і щовечора, стикаючись із хлопцем на сходах або у ліфті, вона відсторонювалась від нього і жахалась його, не зважаючи навіть на те, що хлопець був шкільного віку. Врешті, бідолашна дитина не була ні в чому винна. Сама дівчина не могла пояснити своєї позиції. Просто так було легше... не помічати... не намагатися зрозуміти... забути і викреслити зі свого життя.

Чи знає пересічний громадянин значення слова «толерантність»? А може, воно відоме тільки таким як ми з вами, що прагнуть справедливості і миру в усьому світі, терпимості один до одного. Розуміючи всю гостроту даної проблеми, ми хочемо допомогти людям, які ставляться упереджено до інших, не таких, як вони самі. Це група людей, не одна особа. Проте група складається з індивідуумів, тому важливо до кожного донести головну думку заходу.

Справа в тому, що проблеми нетерпимості лежать на поверхні, але ніхто над цим не замислюється, просто пливе за течією і нічого не хоче змінювати. Майже кожен із нас—багатий чи бідний, здоровий чи хворий, дорослий чи малий, з вищою освітою чи без—зневажає того, хто нібито не такий як він. Тому цільовою аудиторією стали люди різного віку, статі, статусу, доходів і рівня освіти: учні місцевих шкіл і студенти вищих навчальних закладів, вчителі та викладачі, навіть інженер з вагонобудівного заводу.

За нашою програмою було проведено 6 зустрічей, 5 з яких—перегляд фільмів та їх обговорення, остання зустріч—підведення підсумків виконаної роботи. 35 осіб брали участь у зустрічах. Також були запрошені люди, котрі страждають від нетерпимості інших, які розказали про своє становище і ставлення оточуючих людей до них. Допоміг психолог, який відвідав одну із зустрічей. Тривалість заходів разом з дискусіями загалом склала 22 години.

Для підведення підсумків було проведено соціальне опитування присутніх у вигляді анкет, де кожен із учасників заходу відзначив зміни, насамперед, у своїй свідомості, а тому і у навколишній реальності. У ході даного заходу 13 чоловік змінили своє ставлення до даної проблеми—стали толерантними, більш гуманними до інших, інші 22 учасники поглибили свої знання щодо даного питання. Таким чином, було покращено взаємовідносини між учнями шкіл та студентами вищих навчальних закладів, працівниками цих закладів, між людьми, які живуть по-сусідству або працюють разом. Проведені заходи були висвітлені у місцевих газетах

«Кременчуцький телеграф» та «З іменем Остроградського».

Успіх проведеної роботи важко виміряти конкретно, чітко. Чи має він одиницю виміру? У нашому випадку—має! Це кількість людей, які легко можуть прийняти та зрозуміти позицію іншої людини, налагоджені та покращені відносини. Особисто я відчуваю цей успіх. На одній з таких зустрічей учні і вчителі змогли нарешті пояснити своє ставлення до шкільної форми. Приємним став висновок, що найкраща ідентифікація людини—за її цінностями та внеском у розвиток суспільства, а не за зовнішніми ознаками.

Усі громадяни, що приймали участь у заходах, висловили позитивну думку щодо проведених зустрічей. Життя їх однозначно змінилося на краще, менше стало протиставлення двох таборів: «ми та вони», «свої та чужі», «білі ворони» у оточенні. Хочеться бачити усіх єдиною дружною родиною, яка підтримує кожного, що б не сталося.

Ситуація з дівчиною та сусідом нетрадиційної орієнтації була вирішена. Героїня розповіді перестала ставитися до хлопця упереджено, отримавши нагоду почерпнути масу позитивних моментів із даної ситуації, таких як похід за покупками разом чи обговорення нової модної зачіски. А це—можливість «живого» спілкування, якого так не вистачає людям у наш час.

*Юлія Кучерська,
Кременчуцький інформаційно-просвітницький
центр «Європейський клуб»*

«Європейські» кінозустрічі в Хмельницькому

«...Даний проект поклав початок новим формам роботи з молоддю.., а саме—медіа-освіті...»

ЦЄІ при Хмельницькій ОУНБ ім. М.Островського та Асоціація «Поділля Перший» за участю місцевих ЗМІ з 17 лютого по 17 березня 2010 року реалізували проект «Дні європейського кіно».

Повернувшись із м. Суми, ми розпочали свою роботу. Втілити в практику цю ідею виявилось не просто. Виникали проблеми з підбором фільмів, технічним забезпеченням: недосконалість матеріальної бази бібліотеки та непристосованість до нових форм роботи, час наших кінопереглядів не співпадав з вільним часом учнів та непідготовленість деяких із них. Усе ставало на свої місця у ході роботи.

Наші кінозустрічі проходили приблизно за однаковим сценарієм: вступна бесіда ведучого про ідентичність та роль і місце толерантності в суспільстві, короткі відомості про фільм, творчість режисера і перегляд фільму з подальшим обговоренням питань і проблем, які в ньому висвітлюються. Після заходів учасники проекту письмово або усно висловлювали свої враження та побажання щодо проведення наступних заходів.

Учасниками проекту стали учні і студенти міста Хмельницького. Аудиторія була різна (школярі віком від 13 до 16 років, студенти-першокурсники), фільми різні, формат захо-

дів—однаковий. Цікаво було спостерігати за реакцією і сприйняттям теми під час перегляду одного і того ж фільму чи сюжету учнями і студентами. Школярі 8-9 класів сприймали перш за все картинку, не вникаючи у суть фільму. Це видно з їхніх відгуків: «Мне очень понравилось. Просто я еще не дорос до таких фільмов! Ну а вообще, интересно», «Мені взагалі сподобався сюжет, але дещо було не дуже зрозумілим. Особливо мені здався оригінальним сюжет про корів», «Про корову саме краще!!! Деякі не сподобались... деякі були незрозумілі, але в цілому гарно».

Ось враження учнів 11-го історико-правового класу обласного ліцею для обдарованих дітей : «Моє бачення не змінилось, тому що я і раніше знав і розумів дані проблеми, а також потрібність їх вирішення», «Теми були дуже дискусійні, на які можна дивитись двояко. Теми такі завжди цікаві», «Змушує задуматись про проблеми сучасного світу» (Фільм «Образи Європи»).

Вдалим виявився підбір фільмів «Невидимі діти» та «Письменники свободи» для студентів—майбутніх соціальних працівників і психологів. Тема була для них близькою, актуальною і як результат—зацікавленість у подальшій співпраці та схвальні відгуки: «Дуже дякуємо за доставлене нам задоволення переглядом цього фільму», «Дякую за надану можливість переглянути цей фільм», «Тема понравилась, удачно подобран фільм, спасибо!». Отже, на мою думку, фільм має відповідати рівню підготовки глядачів.

На один із переглядів завітали дві жінки похилого віку, прочитавши інформацію про наші заходи в місцевій пресі. В

даному випадку вони виступили як спостерігачі процесу, як експерти і заявили, що такі заходи корисні дітям—«хай дивляться, хай думають».

Незважаючи на всі складнощі творчого процесу, наші відвідувачі сприйняли таку форму роботи з молоддю як ефективну та дієву і сподіваються на продовження. Про успішність заходів свідчать шість позапланових кінопереглядів та відгуки, які ми отримували після кожного заходу.

Даний проект поклав початок новим формам роботи з молоддю та іншими категоріями користувачів у нашій бібліотеці, а саме—медіа-освіті.

Зараз вирішується питання про організацію кінопереглядів даних фільмів для слухачів обласного інституту післядипломної освіти педагогів.

Головним успіхом нашого проекту я вважаю зміни у світосприйнятті окремих глядачів, в поглядах на життя, ставленні до себе і оточуючих: «Він [фільм] допомагає усвідомити те, що кожен із нас здатен змінити щось у своєму житті», «Складається враження, що мені підвладне усе».

З приходом весни в кримських Євроклубів збільшився потяг до мистецтва

«...Обговорення допомагає набагато більше зрозуміти з побаченого...»

Два найактивніші Євроклуби Ялти провели в березні кінопокази в своїх школах.

Тематика показу в школі №9—«Європейські міста. Інша сторона», з використанням відео матеріалів про країни Європи. Дивилися та обговорювали документальні відео репортажі про Чехію та Францію, що показують великі міста цих країн у дещо іншому ракурсі, ніж звичні художні стрічки. Для членів Євроклубу досвід перегляду відео став новим, проте дуже цікавим.

Аня Ленська, керівник ШЕКУ: «Це була гарна можливість поговорити про життя звичайних людей в європейських країнах, а не про вигаданих героїв, персонажів фільмів».

Євроклуб «Школи майбутнього» вибрав для перегляду фільм «Завжди говори ТАК» (YES man). Перший президент Євроклубу Олексій Єрмачков пояснює цей вибір демократичним голосуванням євроклубівців в спеціально створеній групі в мережі В контакт. Олексій каже, що цей фільм зіграв також свою роль в тому, щоб зацікавити членів Євроклубу таким видом діяльності як кіноперегляд, бо він дуже цікавий, веселий, його було легко обговорювати, знаходячи паралелі з нашим щоденним життям та можливостями, що

відкриваються перед нами кожного дня. Тепер, коли традиція перегляду фільмів започаткована, ми будемо обирати і не такі легкі фільми для обговорення.

Олексій Єрмачков: «Ми хочемо, щоб євроклубівці говорили «Так» своїм можливостям»

Даша Манакова: «В Євроклубі ми часто обговорюємо свої можливості щодо поїздок в Європу, перемоги в якихось конкурсах, будуємо плани про свої подальші звершення. В фільмі було багато моментів, що перекликаються з тим, що ми робимо і це змусило по-іншому поглянути на деякі речі»

Крім цікавого відео, всім учасникам дуже сподобалася неформальна атмосфера, що панувала під час кінопереглядів. Не всім було легко зразу почати висловлювати свої враження, але дискусії про фільми безперечно вдалися, бо змусили зупинитися на якийсь час та замислитися,—чому відбувається саме так? Багато учнів потім казали, що обговорення допомагає набагато більше зрозуміти з побаченого, порівняти свої думки з думками друзів, в деяких моментах навіть посперечатися.

Обидва Євроклуби залишилися дуже задоволеними таким способом проведення часу. Найближче завдання—регулярні кінозустрічі.

Кинопоказы в Одессе: история нашего успеха

«...Помогло: вера в результат, а также желание внести свой вклад в общество, в котором мы живем...»

В ходе проекта «Тижні європейського кіно» наша организация «Молодежное объединение народных дипломатов» работает с активными представителями молодежи, лидерами в студенческом и школьном окружении (депутаты молодежного совета, члены профсоюзных комитетов, главы школьного и студенческого самоуправления и т.д). Также наша работа распространяется на преподавателей в ВУЗах и школах. Дискуссии, которые проводились после просмотра фильмов, неоднократно приводили к возникновению диалога «учитель—ученик» основанного на методике «равный—равному», что в свою очередь дало огромный результат. Благодаря такому диалогу преподаватели гуманитарных наук могли больше узнать о позиции учеников в вопросах евроинтеграции и политики ЕС и, соответственно, могли воспользоваться полученным опытом в ходе учебного процесса.

Основной проблемой в сфере вопроса об евроинтеграции является недостаточная проинформированность молодых людей о ЕС, о его культуре, принципах власти и экономики. На сегодняшний день членство Украины в ЕС является одним из главных стратегических вопросов и знание, а главное осознание процессов, происходящих в странах ЕС и

надгосударственными образованиями приведет к пониманию места и роли Украины в данном образовании.

Целью нашей деятельности было и есть информирование молодежи о ЕС и развеивание мифов и заблуждений, связанных с ними, а также воспитание толерантности и формирование гражданской позиции. Тема толерантности дала очень большой резонанс в дискуссиях, поскольку данная тема особо актуальна в городе, где проживает около 130 национальностей.

Наша аудитория: возраст—16-25 лет, образование—среднее, неполное высшее, высшее (интеллигенция)

После проведения мероприятий мы всегда проводили анкетирование, целью которого был анализ результативности встречи.

Какие изменения произошли?

Во-первых, это большее осознание диалектики развития отношений между странами-членами ЕС и не членами ЕС.

Во-вторых, после проведенных встреч у участников выработалось понимание того, что членство Украины в ЕС не решает проблем экономики и политики.

В-третьих, участники проекта задумались о проблеме идентификации, и попытались провести самоидентификацию себя как гражданина Украины, как студента, как одессита/одесситки и т.д. и задались вопросом толерантности.

Общая длительность мероприятий составила—10-15 часов.

Изменения после проведенных мероприятий происходили прежде всего, в поведении студентов в интернациональных группах, в рамках факультета. (отношение к китайцам, вьетнамцам и т.д.), в ведении и работе комиссии по защите прав молодежи Молодежного Совета при Одесском городском голове, которая собирается провести ряд мероприятий при нашей поддержке направленных на увеличение толерантности в разных слоях молодежи города.

Что же помогло нам его реализовать, кто нам помог и кто не помог))

Помогло: вера в результат, а также желание внести свой вклад в общество, в котором мы живем.

Помогли: МОНД, МНР, ЦЕИ г. Одессы, г. Сумы.

Ресурсы: члены организации «МОНД» и «МНР», профсоюзные комитеты ОНУ им Мечникова, ОГЭУ, ОГАСА и другие, социальные сети.

Как мы могли узнать о нашем неминуем успехе?

При помощью следующих средств: анкетирование, переписка в группе по темам, усиление дискуссии в организации и т.д.

Справились ли мы с нашей миссией? Думаю, да.

Уверен, многое могут сказать цитаты молодых людей в отзывах о мероприятии:

«Проект змусив мене замислитись над проблемами

неєвропейців, що живуть в Європі, їх ідентифікацією, над католицькими забобонами, стереотипами щодо іммігрантів, а також над видовими бар'єрами»

«После дискуссии и просмотра фильма, я стал больше уважать другие национальности, так как понял, что их не знаю»

«Основной задачей решения проблемы украинской идентификации является пересмотрение и переустройство среднего образования и программы украинской литературы в частности. Множество книг из программы украинской литературы школьникам непонятны и вызывают в результате антипатию».

«Одной из проблем толерантности в Украине является так называемая политическая толерантность, представители разных политических партий далеко не уважительно относятся к своим оппонентам».

Миколаїв: життя в Європі як воно є

«...При перегляді стрічок в залі стояла тиша, просиналось співчуття, проблеми з екранів стали очевидними, зрозумілими...»

Після переходу економічного розвитку України на рельси побудови ринкової економіки, деякі, а скоріше усі соціальні явища, які відбувалися в країні, стали підкорені саме цій меті—визнанню України країною із ринковою економікою, але при цьому вони втратили свою ідеологічну платформу і орієнтири.

На допомогу прийшов напрямок шляху розвитку України—на європейську інтеграцію. Чому цей шлях є порятунком? Тому що країни ЄС вважаються країнами сталого розвитку, а головне: демонструють досвід і практику розвиненої демократії, верховенства права, захисту прав людини, надають приклад побудови суспільного життя, наближеного до справедливого.

Не хотілося би ідеалізувати стан справ, який існує в Європейському Союзі в окремих його країнах, тим більше, що події відбуваються швидко, з часом обставини змінюються, а тому виникла ідея познайомити молодь, яка навчається у ВНЗ і буде мати можливість не тільки відвідувати Європу чи то у справах навчання, чи то у туристичній поїздці, чи у відрядженні, але й впливати на розвиток України, як європейської держави, із **життям в Європі, як воно є**.

Першим заходом, який провів ЦЄІ у м. Миколаєві в рам-

ках ініціатив учасників тренінгу «Стандарти роботи з молоддю в сфері інформування про європейську інтеграцію», була **зустріч із «живою книгою» під назвою «Україна—Європа очима історика»**. В якості «живої книги» виступив Микола Миколайович Шитюк—доктор історичних наук, професор, директор Інституту історії і права Миколаївського державного університету ім. В. О. Сухомлинського, людина, яка в якості викладача відвідала 16 країн Європи на запрошення європейських університетів. Таку людину можна назвати не просто «живою книгою», а «живою книжковою полицею».

Що розповів М. Шитюк студентам, які прийшли на захід, це, в першу чергу, що кожна країна Європи має свої особливості: є багаті, так звані розвинені країни, є і такі, які приєдналися до ЄС в останні роки і ще потребують часу і ресурсів для подолання відсталості, але в головному, в чому можна перейняти досвід, це культура обслуговування та культура побуту, особливо в розвинених країнах, які перебувають в ЄС із самого його започаткування, таких, як Люксембург.

Ще «жива книга» М. Шитюк наголосив на відмінностях викладання учбового матеріала в Європейських ВУЗах, де викладачі, професорський склад мають можливість не тільки викладати, але й багато працювати над своїми науковими працями, займатися науковими дослідженнями. Чим цікава Європа історика—зібранням багатих архівних матеріалів, літературної спадщини. Зустріч із «живою книгою» М. Шитюком це був погляд на Європу очима науковця—історика і викладача.

Ще ми запропонували молоді познайомитись із **ЖИТТЯМ**

в Європі, як воно є, замислитись над його проблемами на прикладах європейського кіно, так би мовити поглянувши на Європу із середини очима її видатних громадян, не політиків, а митців.

Шановані у своїх країнах режисери створювали свої образи Європи.

Ларс фон Трієр—сценарист, режисер, актор, оператор, продюсер zorganizував вражаючий калейдоскоп **«Образи Європи»**. За Трієром закріпився частково справедливий образ того, що не відає жалості, ріжучого по живому провокатора і маніпулятора, але ніхто з сучасних європейських режисерів не вплинув на розвиток кіно більше, ніж він. 25 короткометражних фільмів, зняті режисерами 25 країни-членів Євросоюзу.

Для перегляду молоді з МДУ ім. В.О. Сухомлинського та Університету розвитку людини «Україна» було запропоновано декілька із збірки 25 короткометражних фільмів: «Єврофлот», «Чудо», «Перехрестя», «Мовна школа», «Холодна вода – холодна війна», «Нічний Париж», «Анна мешкає в Маргері, Італія», «Жовта мітка».

Дійсно перед очима студентів було викладено всі проблеми сучасного європейського життя. При перегляді стрічок в залі стояла тиша, просиналось співчуття, проблеми з екранів стали очевидними, зрозумілими. Студенти охоче ділились думками, аналізували ситуацію, виробляли для себе якісь орієнтири, черговий раз приходило розуміння, що таке хороше, що таке погане.

Найбільше молодих глядачів вразила стрічка «Диво», вони так характеризували тему короткометражки: «Падіння суспільної моралі» і не тільки в середовищі священнослужителів, але в цілому: «Ви не повинні будувати високоповерхівки і припиніть красти, бо вже скоро нічого буде красти»—таку настанову суспільству надає дама в синьому, яка являється дівчині із простої словацької сім'ї.

А найцікавішою здалася короткометражка «Єврофлот» естонського режисера, в якому дуже дотепно відображено бюрократизм Євросоюзної надбудови. Кадри із красивими доглянутими працівниками Єврофлоту у порівнянні з жахливими картинами стрічки «Холодна вода—холодна війна»—дають підставу для висновків «Євросоюз—країни контрастів».

На наступний перегляд ми запропонували стрічку «Квиток на поїзд» (Tickets). Троє європейських режисерів—володарів всіх можливих кіно винагород—зібралися разом, аби здійснити цей проект. Кожен з них розповів свою історію—про кохання, про самопожертву, про шанс на розуміння, але всіх персонажів цих історій об'єднав один поїзд, який слідував через Центральну Європу до Риму.

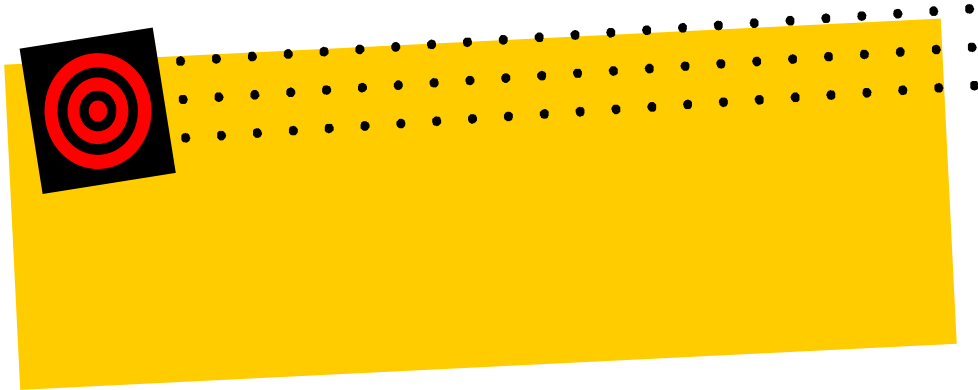
На спільний перегляд до ЦЄІ завітали студенти миколаївських ВУЗів—з МДУ ім. В.О. Сухомлинського, Університету розвитку людини «Україна», ЧДУ ім. П. Могили різних спеціальностей від істориків і політологів до студентів економічного та дизайнерського факультетів.

Студентам було запропоновано 2 новели. На питання: «Якій темі присвячені переглянуті стрічки?» студенти відпо-

віли—проблемі вибору між егоїзмом і самопожертвою, вмінню змінити свій погляд на оточуючих людей під впливом обставин, благородству та співчуттю, а також проблемі соціальної прірви між різними суспільними верствами.

Вони також розмірковували над проблемою рівності між людьми, над прикладами побудови взаємовідносин в суспільстві, які Україні потрібно було б успадкувати, а які потрібно було б змінити (як, наприклад, перегородка в поїзді для людей різних суспільних верств, поділ людей за майновими ознаками) і запропонувати Європі, робили висновки, що розвинені країни не можуть жити по законам джунглів, де сильніший (або більш багатий) панує, або експлуатує слабшого, інакше суспільству загрожує перспектива опинитись під тиском воєнної сили.

Всі ці три заходи, проведені в ЦЄІ у м. Миколаєві в рамках серії інтерактивних пізнавальних заходів з тематики європейської інтеграції протягом лютого-березня 2010 року та в рамках проекту «Продовження та інтенсифікація діяльності Центру Європейської інформації на базі ОУНБ у м. Миколаєві», надали можливість поширити інформацію серед студентів міста Миколаєва про послуги ЦЄІ, про його заходи і плани, запропонувати не тільки бути пасивними, але й активними учасниками в організації діяльності ЦЄІ, а головне: дізнатись більше про Європу, побачити життя в Європі, як воно є.

Сучасна європейська література:

***Зустрічі книжкових клубів, як форма
роботи з молоддю***

Free book презентація сучасної прози про Європу в Дніпропетровську

«...нами були відібрані романи, які торкаються питань ідентичності, толерантності та культурних цінностей в житті українців та європейців...»

Наш Центр створено на базі відділу наукової інформації та бібліографії ДОУНБ. Щодня ми обслуговуємо своїх користувачів (студентів, вчителів, керівників різних структур, робітників, пенсіонерів та інших), пропонуючи їм різноманітні видання (довідники, підручники, монографії, періодику та диски). В більшості це довідкова, учбова та наукова інформація про європейську інтеграцію.

Перебуваючи на тренінгу «Стандарти роботи з молоддю у сфері інформування про європейську інтеграцію» у Сумах в січні 2010 року нами була висунута ініціатива проведення засідання книжкового клубу, на якому будуть обговорюватись сучасні книжки про життя в Європі.

Отже, після тривалого процесу пошуку та відбору літератури, наприкінці лютого, ми визначили формат—вільна книжкова презентація (Free book presentation) декількох книжок за темою «Життя в Європі» та обрали дату проведення—друга половина березня. Поставивши собі за мету зацікавити та познайомити аудиторію з сучасною проєвропейською літературою, нами були відібрані романи «Життя попереду» Ромена Гарі, «Два фургони» Марини Левицької,

«Колекція пристрастей, або Пригоди молодої українки» Наталки Сняданко, збірки есеїв *«Життя, смерть та інші неприємності»* Ярослава Грицака та *«Дезорієнтація на місцевості»* Юрія Андруховича, які торкаються питань ідентичності, толерантності та культурних цінностей в житті українців та європейців.

Наступним кроком стала розробка інформаційно-навчальних матеріалів. Першим, на початку березня, був розроблений анотований рекомендаційний буклет *«Сучасна проєвропейська література»*, за допомогою якого потенційні учасники нашого заходу змогли познайомитись з творами та обирати ті, що їм цікаві.

Ще у 2009 році ми почали співпрацювати зі створеними на базі ПТНЗ європейськими клубами та залучати їх до наших заходів. Вік цих молодих людей—16-19 років. Вільний час проводять по різному, в залежності від інтересів. У євроклубах учні разом дізнаються багато нового про Європу. Вони проводять спільні зустрічі та підвищують свій рівень знань про ЄС.

Вже у 2010 році спільно з ними наш Центр провів декілька цікавих і корисних заходів. Беручи до уваги інтереси цієї молоді та бажання спілкуватися, на початку березня ми запропонували їм прочитати добірку романів, що б потім про них поговорити. Отже, нашою цільовою групою стали активісти європейських клубів, які мають середню шкільну освіту та яким вже виповнилось 18 років.

В процесі читання ми спілкувалися з нашими читачами, а в середині березня в одному з євроклубів під час чергово-

го засідання відбулося обговорення книжок *«Два фургони»* Марини Левицької та *«Колекція пристрастей, або Пригоди молодої українки»* Наталки Сняданко за участю консультанта Центру.

Крім того було створено мультимедійну презентацію *«Сучасна проза про Європу: Free book презентація»* до якої увійшла інформація про авторів (життя та творчість) та їх твори (враження, рецензії та цитати). Згодом було розроблено буклет з інформацією про захід та твори, які будуть представлені.

Для зацікавлення аудиторії у прочитанні збірок есеїв *«Життя, смерть та інші неприємності»* Ярослава Грицака та *«Дезорієнтація на місцевості»* Юрія Андруховича ми використали навчальний метод «читання через гру» та включили в сценарій заходу гру «Відчуй себе автором» (виключили з контексту деякі слова та фрази з цих творів та роздрукували тексти).

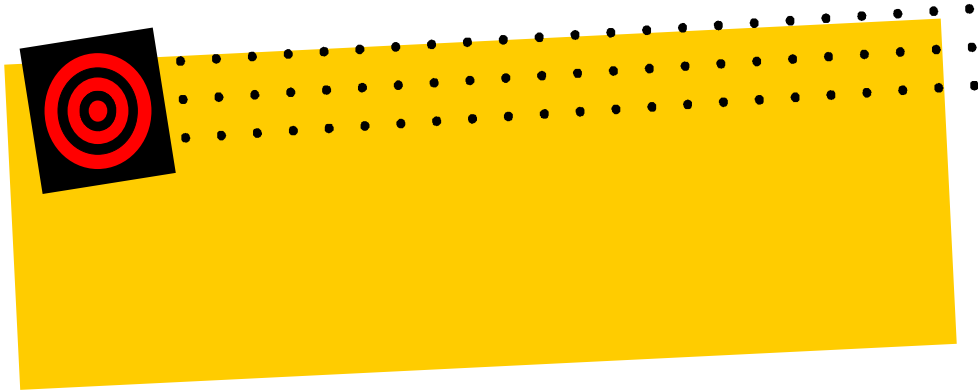
Захід відбувався за сценарієм—під час перегляду мультимедійної презентації учасники ділилися своїми власними враженнями про книжки, дискутували та робили певні висновки. З задоволенням вони взяли участь у грі, долучившись до співавторства відомих сучасних митців та додавши свій варіант тексту. Вони з цікавістю порівнювали власну думку з думкою автора, читаючи оригінальний текст твору.

Завдяки особистим враженням нам вдалось зацікавити у прочитанні всю аудиторію, а дискусія дала можливість присутнім висловити свою власну думку або погляд на певні проблеми.

Загальна тривалість заходу складала 2 години.

Дізнавшись від присутніх про бажання участі у таких заходах, ми дійшли висновку, що потрібно продовжувати цикл таких зустрічей в різних, ще більш цікавих формах.

Висновок: багато чого можна дізнатися про Європу з наукової та довідкової літератури, але ми переконались, що лише прозові твори розкривають перед читачами власне бачення авторів, дають змогу побачити певні проблеми та шляхи їх розв'язання, а головне допомагають розширити свій інформаційний простір та стати більш обізнаними.

Живі бібліотеки:

Неформальне спілкування з Європою

Болонська інтеграція української освіти. «Жива бібліотека» у Вінниці

«...Ми хотіли досягнути міжкультурного діалогу між українськими та польськими студентами, який став би корисним для обох сторін...»

Як відомо вища освіта в Україні, як і в більшості європейських країн, переходить на лад Болонської системи. Цей перехід кожний сприймає по-своєму. Для одних—це вирішення питання корупції, для інших—примітивізація вищої освіти, яка зводиться до тестових завдань. У Вінницькому державному педагогічному університеті імені М. Коцюбинського магістри проходять предмет, який так і називається *«Болонський процес у вищій освіті»*. Після проведення декількох лекцій, виявилось, що більшість студентів не схвалюють дану систему і виступають проти неї. Вони раді, що їх курс ще не потрапив під таку інноваційну технологію підготовки спеціалістів. Але чи дійсно це так погано вчитись за Болонською системою? Щоб дати відповідь на це запитання ми вирішили піти за принципом прислів'я: «Все пізнається у порівнянні». В сусідній країні вже всі університети давно перейшли на систему Болонського процесу. Прагнучи зруйнувати стереотипи, ми вирішили провести захід, на якому студенти з Польщі поділились би власним досвідом Болонської інтеграції.

Ми прагнули провести захід з метою пізнання особли-

востей освіти в Польщі та провадження Болонського процесу безпосередньо від очевидців, тобто польських студентів та волонтерів організації «Вінницький регіональний центр інформації «Креатив», які приїхали в Україну в рамках Програми Європейського Союзу «Молодь в дії». Також в планах була презентація програми вищої освіти у Вроцлаві «Teraz Wrocław». Звичайно, ми хотіли досягнути міжкультурного діалогу між українськими та польськими студентами, який став би корисним для обох сторін.

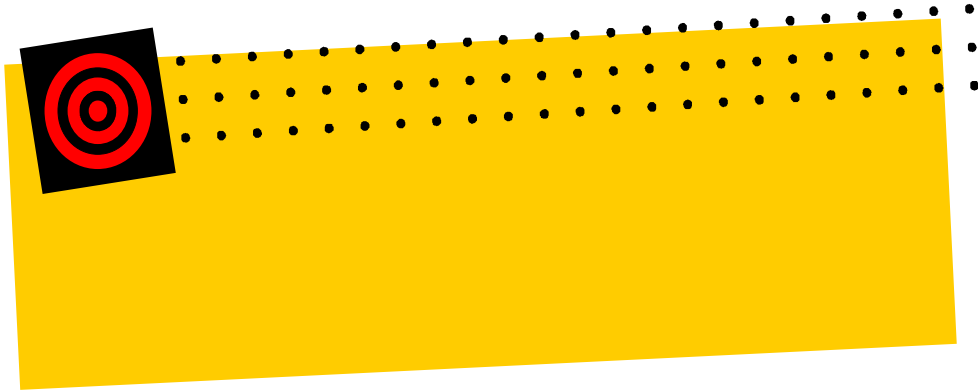
Підготовка розпочалась за тиждень до проведення заходу. Серед студентів 5-го курсу було оголошено проведення заходу на тему *«Болонський процес у вищій освіті Польщі»*. Далі були запрошені волонтерки з громадської організації «ВРЦІ «Креатив» та польські студенти. Також до підготовки та проведення заходу долучилась громадська організація «ВРЦІ «Креатив», яка надала роздаткові матеріали: буклети, книжки, плакати про освітню програму «Teraz Wrocław».

9 лютого о 15:00 в аудиторії номер 119 ВДПУ ім. М. Кочубинського розпочався захід «Болонський процес в Польщі» за участю волонтерів Європейської Волонтерської Служби Анни Руг та Касі Качинської, а також студентів Варшавського університету Магди Козакевич та Вітека Новака, які приїхали до Вінниці проводити етнографічне дослідження. Бесіда проходила в невимушеній атмосфері. Студенти та гості швидко знайшли спільну мову, якою виявилась українська. Отже проблем в спілкуванні не було. А от темою для розмов став Болонський процес. Польські студенти, які навчаються за даною системою розповіли про переваги Болонського

процесу. Під час бесіди, студенти дізнались багато нового. Великих змін не виявилось після проведеного заходу, але важливо, що українські студенти зрозуміли, Болонський процес має більше переваг ніж недоліків. Перш за все, перейшовши на Болонську систему освіти, перед студентом відкривається більший спектр можливостей та перспектив.

Отже, захід виявився успішним, адже 50 зацікавлених студентів прийняли у ньому участь. Під час заходу студенти ознайомились з особливостями навчання в Польщі безпосередньо від польських студентів. Проведений захід збагатив знання студентів про Болонський процес. Студенти зацікавились польською культурою та мовою. Декілька студентів почали відвідувати польський клуб, який проводять волонтери Європейської Волонтерської Служби у Центрі європейської інформації у м. Вінниця. Було досягнуто міжкультурного діалогу між учасниками заходами—українськими та польськими студентами. Таким чином, нам вдалось змінити негативне ставлення до Болонського процесу та зацікавити студентів в культурі сусідньої країни.

*Ганна Маранчук,
Координатор молодіжних програм ГО
«Вінницький регіональний центр інформації»,
студентка ВДПУ ім. М. Коцюбинського,
інститут іноземних мов.*

Європа в моєму місті:

фотографія та пошуки ідентичності

Європа в місті Рівному: фотоконкурс

«...Приверненню уваги молоді активно сприяло залучення великої кількості партнерів на міському та обласному рівнях...»

З 1 березня у Центрі Європейської інтеграції (м. Рівне) стартував фотоконкурс «Європа у моєму місті». Його мета— привернути увагу мешканців Рівного до культурної спадщини міста, її архітектурних та історичних пам'яток, сучасності, до питання ідентифікації себе як європейців, показавши м. Рівне, як європейське місто.

Уже з перших днів нам вдалося привернути увагу сучасної молоді до нашої ініціативи. Цьому активно сприяла залучення великої кількості партнерів на міському та обласному рівнях.

В організації фотоконкурсу нас підтримали:

- Рівненська громадська молодіжна організація «Євроклуб»;
- Рівненська клуб студія «Простір фото»;
- Рівненській фото клуб «Білий кролик»;
- Рівненській фото клуб «Час»;
- Відомий місцевий фотохудожник Олександр Харват;
- Місцеві ЗМІ (газети, радіо).

Представники цих організацій із задоволення погодилися розмістити інформацію про ініціативу на своїх веб-сайтах, а також залучили до участі у фотоконкурсі випускників своїх

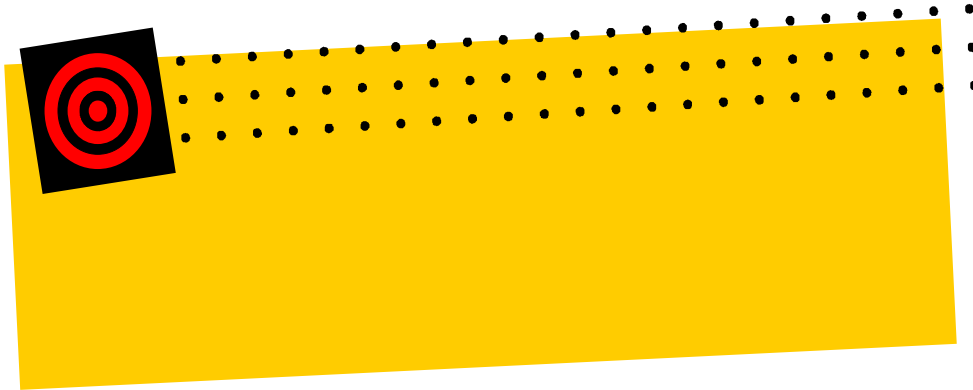
фото шкіл. Місцеві ЗМІ розмістили інформацію на сторінках преси, а у новинах радіо «Трек» щотижня звучало повідомлення про захід.

У поширенні інформації серед навчальних закладів міста та області нам посприяли також управління освіти і науки Рівненської облдержадміністрації та управління освіти і науки Рівненського міськвиконкому.

Завдяки такій підтримці на сьогоднішній день зібрано більше 60 світлин, участь у конкурсі взяли 22 людини з міста та найвіддаленіших куточків Рівненської області.

Саме це, я вважаю, своєю історією успіху! Адже такий захід я організовую вперше і для мене це все є ще новим, але дуже цікавим. І я надіюся, що з такою підтримкою мені вдасться вдало організувати в подальшому фотовиставку зібраних робіт до Святкування Дня Європи.

*Ірина Шинковська,
Центр європейської інформації у м. Рівне*

Стандарти роботи з молоддю

Ведучи мову про стандарти роботи з молоддю, які застосовують в своїй роботі центри європейської інформації та інші громадські організації, ні в якому разі, не треба розуміти, що йдеться про спробу стандартизувати нашу роботу та нав'язати певні норми. Адже креативність, інноваційність та неформальний підхід—це також наші стандарти.

Ми, в першу чергу, маємо на увазі саме *стандарти якості*, які люди, безпосередньо залучені до процесу, самостійно розробили для себе, щоб покращити свою роботу та вивести її на вищий рівень.

Отже, ***стандарти роботи з молоддю в сфері інформування про європейську інтеграцію***, які були сформульовані учасниками проекту на основі дискусії, обміну досвідом та практичного застосування—це: виховання європейських цінностей, спрямованість на європейську інтеграцію, використання методів неформальної освіти, інноваційність,

багатогранність, креативність, врахування інтересів та потреб молоді, сприяння навчанню молоді, досяжність очікуваних результатів, залучення партнерів, налагодження зворотного зв'язку з учасниками, ефективність. Всі ці стандарти взаємопов'язаними між собою, і ключовими категоріями, які їх об'єднують, є поняття «європейських цінностей» та «неформальної освіти».

Коли неформальна освіта—це поняття досить визначене та конкретне, що набуває все більшого визнання по всьому світу, європейські цінності залишаються скоріше філософською категорією, яка може набувати іноді різних формулювань. Тому, знову ж таки, наші стандарти—це те, як ми розуміємо нашу роботу та нашу місію. Отже:

Захід виховує європейські цінності, якщо:

- ми самі визнаємо європейські цінності;
- ми бачимо, що вони діють на практиці;
- інформація подається ненав'язливо і відповідає дійсності;
- захід відповідає своїй тематиці, поставленим меті та завданню;
- вдало підібрані форми і методи;
- правильно використовуються стандарти роботи з молоддю у сфері європейської інтеграції

Наша діяльність є «з європейської інтеграції», якщо:

- піднімає питання європейської ідентичності;
- інформує про країни Європи (зокрема, ЄС);
- інформує про культури країн Європи;

- інформує про відносини ЄС та України.

Наші заходи **інноваційні**, коли:

- використовуємо нові методики та відходимо від шаблону;
- обираємо нестандартні підходи;
- вдосконалюємо попередній досвід;
- подаємо нову інформацію;
- підіймаємо питання, що цікаві і актуальні для аудиторії.

Багатогранність молодіжної роботи в ЦЄІ досягається за рахунок:

- підтримки індивідуальних ініціатив;
- вітання нестандартних шляхів досягнення мети;
- використання різних методів згідно плану та запасних планів;
- підготовки організаторів (керівників, лідерів, модераторів);
- поділу за галузями та систематизація діяльності;
- розкриття різних тем;
- підтримки нових ідей та креативних людей.

Креативність в заходах ЦЄІ для молоді означає:

- використання методів, які викликають зацікавленість молоді до теми європейської інтеграції;
- різноманітність способів діяльності при залученні молоді до просвітницьких проектів;
- змішування неpojєднуваного;

- використання мистецьких методів – фарба, пластикін тощо.

Інтереси та потреби молоді враховані, якщо:

- враховані вікові інтереси та смаки аудиторії (у молоді спитали відкрито та, за потреби, анонімно);
- тема заходу актуальна для молоді;
- молодь може винести корисні для себе висновки;
- молодь залучена до організації заходу;
- є персональна увага до кожного.

Захід сприяє навчанню молоді, якщо:

- захід має навчальну мету;
- захід спонукає до мислення, аналізу, вироблення висновків;
- захід вчить новому;
- інформація подається компетентно;
- враховуються потреби аудиторії;
- захід вдалий, успішний, інтерактивний;
- інформація, що подається є цікавою та актуальною;
- використовуються різноманітні форми подачі матеріалу.

Очікувані результати досягненні за рахунок:

- виконання поставленої мети та дотримання плану організаторами;
- ґрунтовної підготовки;

- компетентності модераторів ;
- особистої включеності організаторів та учасників (наявність відповідної мотивації);
- моніторинг кількісних та якісних показників (як протягом проведення заходу, так і за його результатами);
- врахування досвіду та попередніх помилок;
- формування сталої групи та готовності залучити інших.

Партнерів до заходів ЦЄІ можна **залучити** в разі:

- правильного донесення інформації до потенційних партнерів;
- наявності взаємної зацікавленості;
- чіткого усвідомлення ролі кожного з партнерів;
- вдалого поєднання інтересів всіх сторін.

Зворотній зв'язок можна налагодити за рахунок:

- налагодження ненав'язливих партнерських стосунків між організаторами та учасниками проекту;
- сучасних Інтернет-технологій, зокрема шляхом створення тематичних груп на розсилках електронної пошти та соціальних мереж, створення форумів для обговорення відповідних тем;
- інформування щодо подальших заходів;
- створення відповідних умов—дружня, відкрита атмосфера;
- добровільної участі;
- відкритості та створення атмосфери довіри;

- передбачення зворотнього зв'язку (включення в план організації заходу).

Нашу роботу можна назвати **ефективною**, якщо:

- є позитивний результат роботи;
- у молоді виникає зацікавленість і прагнення подальшого вивчення даної тематики;
- учасники проекту виявляють бажання самостійно працювати в напрямку європейської інтеграції, зокрема організувати аналогічні інформаційно-просвітницькі проекти.

Про Мережу центрів європейської інформації України

Центри європейської інформації (ЦЄІ) – ресурсні центри, що діють на базі обласних універсальних наукових бібліотек України та громадських організацій.

Центри надають доступ усім зацікавленим особам (студентам, викладачам, журналістам, підприємцям та ін.) до інформаційних ресурсів та електронних баз даних матеріалів щодо функціонування інституцій Європейського Союзу та інших європейських організацій, економіки, політики, освітніх та культурних процесів в країнах Європи, можливостей навчання, участі в наукових, молодіжних та інших програмах ЄС, політики європейської та євроатлантичної інтеграції України, європейських цінностей та багатьох інших питань.

В центрах працюють консультанти, які допомагають відвідувачам у пошуку інформації.

На базі ЦЄІ регулярно проводяться просвітницько-інформаційні заходи, спрямовані на популяризацію знань про європейську та євроатлантичну інтеграцію України: прес-конференції, круглі столи, лекції, семінари, тренінги, дискусії, пізнавально-розважальні заходи для молоді, тематичні виставки, святкування Дня Європи, Дня європейських мов, Тижня Толерантності тощо.

Послуги центрів європейської інформації є безкоштовними, та їх двері є відкритими для усіх зацікавлених.

Мережа центрів європейської інформації України
З метою налагодження стабільної й ефективної роботи центрів європейської інформації по всій Україні, обміну досвідом та інформаційними ресурсами, ЦЄІ об'єдналися у **Мережу центрів європейської інформації України**.

Мережа об'єднує 22 центри, які створені за підтримки [Міжнародного фонду «Відродження»](#) протягом 2005-2008р. Центри європейської інформації функціонують на базі обла-сних наукових універсальних бібліотек у Вінниці, Дніпропетровську, Донецьку, Івано-Франківську, Кіровограді, Луганську, Луцьку, Львові, Миколаєві, Одесі, Полтаві, Рівному, Сумах, Тернополі, Ужгороді, Харкові, Херсоні, Хмельницьку, Черкасах, Чернівцях, Чернігові та у м. Сімферополь. Мережа ЦЄІ ініціює та реалізує Мережеві проекти та кампанії на європейську тематику.

Мережа відкрита для приєднання інших центрів європейської інформації.

Портал Мережі центрів європейської інформації України: <http://ukrcei.org>, e-mail: ukrcei@gmail.com

«Центр європейських ініціатив» (СМГО «ЦЄІ») — це громадська неприбуткова організація, метою діяльності якої є сприяння реформуванню України у відповідності до європейських стандартів, впровадження демократичних цінностей та розвитку громадянського суспільства в Україні шляхом провадження освітньої та інформаційно-просвітницької діяльності.

Адреса:

вул. Воскресенська 1, офіс 429

Суми, 40030, Україна

Тел.: +38 (0542) 79-86-68

info@eu.sumy.ua

www.eu.sumy.ua

Європейська програма Міжнародного фонду «Відродження» має на меті сприяння європейській інтеграції України шляхом фінансової та експертної підтримки громадських ініціатив. Сайт: www.irf.ua.

